

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרֻשֵׁת נְצֻבִים עֵרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ כ"ז אֱלוֹל, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שֵׁשִׁי עִם רִשׁ"י

האם אתם חושבים שקשה לקיים מצוות? האם אתם חושבים שלא תוכלו לקיים את הכל?
לא! אומר משה לבני ישראל.

זה לא קשה, זה לא כמו אוצר שטמון מעבר לים, התורה לא בשמים היא רק עבור צדיקים. היא לא
מיעדת רק לזמן שחיים בארץ ישראל.

"כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו".

קיום תורה ומצוות הוא דבר שאפשר לקיים, בכל מקום שבו נמצאים.

ה' נתן לנו בנוסף את התורה שבעל פה המלמדת אותנו כיצד לקיים את כל המצוות.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ז לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים ק"כ- קל"ד

התהלים של היום הם 15 שירי המעלות. כל הפרקים האלו מתחילים במלים "שיר המעלות (למעלות)".

פרק קכ"ו - הוא שיר המעלות אותו אמרים לפני ברכת המזון בשבת וביום טוב, או ביום שלא אמרים בו
תחנון.

הפרק מדבר על הזמן שמשׁיח יבוא. ממשׁיל את הגלות לנטיעה של זרע באדמה. אדם נוטע זרע באדמה

ובוכה לה' כדי שירד גשם, כשהצמח צומח, האדם מתמלא בשמחה.

גם הגלות כן, אֲנַחְנוּ "נוטעים" הרבה מצוות ובוכים לה' שהם "יצמחו". כשמשׁיח יבוא אנו נראה

את כל מה שהמצוות שלנו פעלו, ונהיה בשמחה.

וזו הפסוק - **"אז ימלא שחוק פינו"** - אֲנַחְנוּ נִשְׁמַח כְּשֶׁמְשִׁיחַ יבוא.

הרבי אומר שאנו צריכים לשמוח מאד כבר בעת- להתאמן, היות ומשיח כבר ממש כאן.

תַּנְיָא / אַגְרַת הַקֶּדֶשׁ סִימָן י"ט (כ"ז אֱלוּל שָׁנָה מְעַבְרַת)

אַתְמוֹל לְמַדְנֵנוּ שְׁמִשָּׁה רַבְּנֵנוּ רָאָה אֶת "הַצֵּד הָאֲחֹרִי שֶׁל ה'". אֲפִילוּ שֶׁהַצֵּד הָאֲחֹרִי הוּא חָשׁוּב וְנִעְלָה בְּיֹתֵר, הַדְּרָגוֹת הַגְּבוּהוֹת שֶׁל ה' הֵן נִעְלוֹת עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה יוֹתֵר.

1. **שָׁכַל** - מָה שְׁאָדָם יוֹדֵעַ
2. **מִדּוֹת** - מָה שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ
3. **מַחְשְׁבָה** - מָה שְׁאָדָם חוֹשֵׁב
4. **דְּבוּר** - מָה שְׁאָדָם אוֹמֵר
5. **מַעֲשֵׂה** - מָה שְׁאָדָם עוֹשֶׂה

אִיזוֹ מֵהַדְּרָגוֹת הָאֵלוּל הִיא הַכִּי מַחְבֵּרַת לְפָנִימִיּוֹת הָאָדָם?

מַעֲשֵׂה הוּא חֵלֶק חָשׁוּב שֶׁל הַיּוֹתֵנוּ בְּנֵי אָדָם, אֲבָל זֶה לֹא דוֹמָה בְּכֻלּוֹ לְדָבָר שְׂיֻדָּעִים. מָה שְׂיֻדָּעִים, הוּא תְּמִיד חֵלֶק מֵהָאָדָם, אֲבָל תְּמִיד אֲפִשֵׁר לְלַכֵּת וּלְהַפְסִיק דָּבָר שֶׁנִּמְצָאִים בְּאִמְצַע הַעֲשִׂיָה שְׁלוֹ. זֶה שׁוֹנֶה מְאֹד מִפְּנִימִיּוֹת הַדָּבָר שְׂאוֹתוֹ יוֹדָעִים.

מִשֶּׁה רַבְּנֵנוּ יָכַל לְרַאוֹת רַק אֶת "הַצֵּד הָאֲחֹרִי" הַחֵלֶק שֶׁל ה' שְׁמִשּׁוּיִם אוֹתוֹ לְמַעֲשֵׂה שֶׁל הָאָדָם.

לְרַאוֹת דְּרָגָה גְּבוּהָה יוֹתֵר הִיא בְּלִתִּי אֲפִשֵׁרִית לְאָדָם.

נִרְאָה מָחָר שֶׁזֶה הַסִּבָּה שְׁמִשָּׁה רַבְּנֵנוּ זָכָה לְתֵת אֶת הַתּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל. "הַמַּעֲשֵׂה" שֶׁל ה' הוּא בְּעֵצָם הַמְּקוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ז אֱלוּל

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל הַשּׁוֹתְפוֹת שֵׁישׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל עִם ה' עִם גְּשָׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת.

הָאָדָמוֹר הַזֶּקֶן פִּעַם אָמַר מִשֶּׁהוּ מְאֹד מִיַּחַד עַל יְהוּדִים

אָנוּ עוֹשִׂים דְּבָר מִפְּלֵא, חַיִּים בְּעוֹלָם הַגְּשָׁמִי אֲבָל עֲדִין יְכוּלִים לְחַיּוֹת חַיִּים רוּחַנִּיִּים וּלְהַשְׁאֵר מַחְבָּרִים לָהּ עַל יְדֵי קִיּוֹם הַדְּבָרִים שֶׁהוּא רוֹצֶה.

זֶה בְּעֵצָם כְּמוֹ עֲבוֹדַת צוֹת. ה' עוֹשֶׂה גְּשָׁמִיּוֹת מֵהַרוּחַנִּיּוֹת שֶׁלָּנוּ, וְאָנוּ לוֹקְחִים אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהוֹפְכִים אוֹתָהּ לְרוּחַנִּיּוֹת עַל יְדֵי שְׁמִשְׁתַּמְשִׁים בָּהּ כְּפִי רְצוֹן ה'.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קל"ג, קל"ד

הַיּוֹם אָנוּ לּוֹמְדִים שְׁתֵּי מִצְוֹת לְמִי אֲסוּר לְאָכַל מִהַתְּרוּמָה שֶׁהִיא קְדוּשָׁה.

1. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קל"ג** - מִי שְׁאִינוּ כֹּהֵן אֲסוּר לְאָכַל מִהַתְּרוּמָה.

2. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קל"ד** - מִי שֶׁעוֹבֵד אֶצֶל כֹּהֵן אֲסוּר בְּאֲכִילַת הַתְּרוּמָה.

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת תְּרוּמוֹת פְּרָקִים ז', ח', ט'

הַיּוֹם בְּרַמְבַּ"ם מְמַשְׁיכִים לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת לְמִי אֲסוּר לְאָכַל מִהַתְּרוּמָה.

פְּרָק ז' - לּוֹמְדִים עַל הַמִּצְוֹת שְׂאוֹתָם נִלְמַד מִחֵר בְּסֵפֶר הַמִּצְוֹת - שֶׁלְכַהֵן לְלֹא בְּרִית, אוֹ כֹּהֵן טָמֵא אֲסוּר לְאָכַל מִהַתְּרוּמָה.

פרק ח' - לבת כהן מתר לאכל מהתרומה אלא אם היא נשואה למישהו שאינו כהן. אם נערה ממשפחה שאינם כהנים מתחתנת עם כהן, היא מתחילה לאכל מהתרומה.

פרק ט - מי שגר בבית של כהן מתר לו לאכל מהתרומה. למשל אשתו של הכהן או העבד שלו מתרים באכילת תרומה אפלו אם אינם כהנים בעצמם. (בעצם אפשר אפלו להאכיל את הבהמות השיכות לכהנים בתרומה). אבל אם הם עוברים מבית הכהן או שהוא נפטר אסור להם להמשיך לאכל עוד מהתרומה.

זרכי החסידות / הפרשה החסידית - ניצבים

האחדות של בני ישראל יכולה להתבטא בשני אופנים:

1. בלנו מרגישים כאחד כיון שכלנו יהודים בני אברהם יצחק ויעקב.
  2. בלנו מרגישים שונים, כיון שאנו שונים ולכל אחד יש תפקיד שונה אחד רב, השני מלמד, השלישי איש עסקים. חלק מאתנו הורים, או ילדים, או סבים. ואפילו שזה לא נשמע כמו אחדות, האמת היא שזו אחדות משלמת. ה' נתן לכל אחד מאתנו שליחות, משימה. רק כאשר כל אחד מאתנו יבצע אותה כראוי בני ישראל נהיים לאחד, ומשלמים.
- זה בעצם מה שמשנה רבנו אומר לבני ישראל בתחלת הפרשה השבוע: כאשר כלם ניצבים יחד (מנהיגים, חוטבי עצים, שואבי מים וכל אחד ואחד מאתנו עם האחריות שלו). כך יש אחדות. בלנו מבצעים את תפקידנו למען העם היהודי.
- המפרשים גם מסבירים שהמילה "היום" ("אתם ניצבים היום") מדבר גם על ראש השנה. בראש השנה כאשר עומדים באחדות, מוכנים לעמוד יחד ולקבל את ברכת ה' לשנה טובה. כל אחד מאתנו ישתדל לקיים את התפקיד החשוב והיחודי לו, ולזכר שכלנו חלק משליחות אחת גדולה של כלל ישראל יחד - להביא את הגאולה.